

Val '94

Ellis- & røktarhelmin í farna valskeiði eru bygd heili trý ellis- og røktarheim her, og hesi standa øll tón, tí ráðini ikki hava verið til at lata tey upp.

– Eg helt ongantið hesa loysnina við trimum húsum vera ta røttu, tí hon kom at gerast okkum ov kostnaðarmikil, men meirilutin ræður, og landsmyndugleikarnir lótu málið fremja.

– Í dag halda tey flestu, at hetta var ein skeiv loysn, men nú vendist ikki aftur, sigur Birgir Mohr.

– Støðan í dag er, at kommunurnar ikki orka at gjalda sín part av restfíggingini til iløgurnar. Í samráð við landsstýrið er hetta nú við at koma upp á pláss, so seiðis at landskassin lænir kommununum til hesa restfígging av tí, sum annars var ætlað til rakstur av somu heimum í 1994 og stendur á landsfíggingarlógini. Á fíggingarlógnum fyri 1995 hjá landi og kommunum verður so karmurin settur fyri virksemi næsta ár.

Ætlanin er at heimini upp 1. januar 1995.

Búð á Sandi í 21 ár

Birgir Mohr er føddur og uppvaksin suðuri í Vági. Hann er 52 ára gamal og starvast sum sýslufulltrúi á Sandi, har hann við familju hevur búð í 21 ár.

Birgir Mohr stúrir fyri, at alt tað, sum javnaðarflokkurin hevur verið við til og í mongum førum gingið á odda fyri at menna í samfelagnum, skal fara fyri skeyðið, um bert teir borgarligu aftur koma at styra landinum.

– Verður ein samgonga gjørd við bert borgarligum flokkum eftir valið, við sambandsflokkinum á odda, so verða vit sett aftur í 50'ini, og tá kann gerast synd í okkum føroyingum, sigur Birgir Mohr at enda.

Orð: Dagny

Mynd: Kalmar

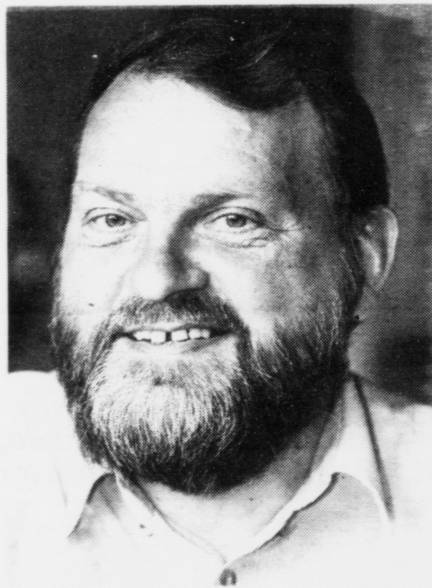

Eystein Dalsgaard, vaeveni javnaðarflokksins í Sandoy:

Burturvið at sigla til Noregs við veiðuni

– Bert við at menna söluliðið – iløgurnar eru gjørdar og arbeiðsorkuna eiga vit – kundi hópin av arbeiðsplássum fingist til vega aftrat, ístaðin fyri sum nú, tá føroyingar noyðast at landa í Noregi, tí prísurin har er triggjar ferðir hægri enn í Føroyum, sigur Eystein Dalsgaard

– Eg haldi ikki, at Javnaðarflokkurin fer at missa so nógv, sum spátt verður í fjølmíðlumum. Fólk eru greið yvir, at tað er neyðugt at stuðla hesum flokki og tí hann stendur fyri, tí hann er ein rýðandi táttur í samfelagnum, sigur Eystein Dalsgaard, vaeveni Javnaðarflokksins í Sandoyinni

Eystein Dalsgaard, stýrimaður í Skálavík, hevur verið sjómaður alt lívið. Hann er 55 ára gamal og hevur verið uppstillaður fyri Javnaðarflokkinn áður.

Hann siglir við nóta- og trolbátinum Norðborg, sum hevur fingið brúkskvotu í Noregi og ES.

Hansara royndir í hesum fiskiskapi hava prógvað, at føroyingar ikki gera nógv mikið til tess at menna söluliðið til útlutning av fiskavørnum. Hann hevur eisini eitt boð uppá, hvussu fleiri fólk kunnu fáa arbeiði í fiskivinnuni.

Óhøgligt at fara til Noregs

– Tað kennist skeivt at sigla til Noregs við fiskinum, sum vit hava fangað norður úr Hetlandi. Hetta noyðast vit at gera, tí ikki er gjørligt at fáa hann avsettan í Føroyum, sigur Eystein Dalsgaard.

Hann heldur, at nógv kann gerast ørvísi og betri innan fiskivinnuna, og at nógv fleiri arbeiðspláss høvdu verið tøk, um føroyingar gjørdur meir burtur at taka ímóti og útflyta sild og makrel.

– Min vinnugrein er nótafiskiskapur. Vit fiska sild og makrel. Trupulleikin er,

at vit ikki sleppa av við lastina í Føroyum, tí vit hava einki sölulið. Av og á hava Bakkafrost og Havsbrún tikið móti lastini, men bert tá vit hava havt ein vánaligan túr.

– Tað er heilt burturvið, at vit ikki gera meir við hesi fiskasløg í Føroyum. Tað hevði givið nógv arbeiðspláss í hesum tíðum.

– Eg skilji heldur ikki, tá teir í tíðindunum í Útvarpinum siga, at eingin selda er av markeli og sild í útlandinum. Veruleikin er tann, at vit sleppa av við alt, sum vit kunnu fiska í Noregi, og til triggjar ferðir hægri prísir enn í Føroyum.

Ongin stór iløga

– So mikið harmilgari er tað, nú føroyingar hava brúk fyri arbeiðsplássum. Tí haldi eg, at landið átti at gjørt seg galdandi á hesum øki.

– Tað eru ikki tær stóru iløgurnar, sum skulu gerast. Vit hava nógv stóra frystiorku, goymsluviðurskiftini eru eisini í lagi, eins og vit hava arbeiðsfólk. Umframt at linuflotin kundi fingið bílgari agn enn tað, sum teir nú keypa uttanlands.

Eystein Dalsgaard er ikki so samdur við fiskifrøðingum, sum vilja kvotera teir smáu bátarnar. Hann heldur, at tað er skeivt at steðga fiskiskapinum, nú tíðarnar eru so vánaligar.

– Sjálvandi skulu fiskifrøðingar siga sína hugsan, men tað er skeivt at lurta eftir teimum út í ássir, og at gingið verður so beint eftir bókinu, sum nú.

– Tað kunnu teir gera í øðrum londum, har fiskivinnan bert er nøkur fá prosent av tjóðarinnutøkuni.

Eystein Dalsgaard heldur, at tað er umráðandi at fáa arbeiðspláss aftur í Sandoyinna, ikki minst innan fiskivinnuna. Tað eigur at vera eitt krav, at flakavirkini lata upp aftur, tí tað ber ikki til at avtøfta flakavirkini, so ongum verður lív lagað í oynni, sigur Eystein Dalsgaard.

Russar salta sild á Havnarvág

– Í ár er nógv sild, og hana kundu vit gagnnýtt betur, enn bert at avreiða hana til russar.

– Mær er sagt, at einir 200 mans standa og salta sild í tunnur á Havnarvág, og at teir onkuntíð hava verið eini 1000 mans tilsamans, sum hava notið gott av veiðuni hjá føroyingum.

Tað hevði eisini munað, um vit sjálvir kundu funnið

